

Vége

2010 április 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Sírni csak a gy?ztesnek szabad, de most sírásra nincs okunk, örömre viszont annál több. Nemcsak a mi örömünk ez, hanem egész Magyarország öröme, érdeke, ami történt. Vége a nyolc éve tartó szocialista-szabaddemokrata ámokfutásnak.

Vége a tocsikolásnak, a békávézásnak, a cusizásnak, a kulcsározásnak, a hagyózásnak, a sukorózásnak, a körbetartozásnak, a rablóhitelezésnek. Vége annak, hogy következmények nélküli ország vagyunk. Vége a hazugságáradatnak, vége egy nép szomorúságának, kilátástalanságának, boldogtalanságának. Nem véletlenül írta Babits Mihály a Jónás könyve cím? versében: ,,mert aki éltét hazugságba veszti, / a boldogságtól magát elrekeszti." Az emberi lét értelme a boldogság, a jól végzett munka gyümölcsének boldog élvezete. Húsz éve, a rendszerváltás óta ennek beteljesülésére várunk, ez azonban egyre távolabb került t?lünk. Rá kellett döbbennünk, hogy az ordas eszmék képvisel?i, akik ellopták t?lünk az ötvenes, hatvanas, hetvenes és nyolcvanas években az ifjúságunkat, a szabad gondolat szárnyalását, azok az internacionalizmusba, kozmopolitizmusba és neoliberalizmusba bújtatva újjáélesztették bolsevista eszméiket, hogy végleg elrabolhassák a rendszerváltozásba vetett hitünket, nemzeti identitásunkat, hovatartozásunkat. A választók döntésükkel nem a szemétkosárba dobták az MSZP–SZDSZ politikáját, hanem a történelem szemétdombjára.

Ezzel újra van remény, újra tervezhetjük jöv?nket. Nem kell félnünk attól, hogy milliókat félrevezetve, a magyarságot a magyarok ellen hangolják, mint tették a kett?s állampolgárság szavazásakor, 2004. december 5-én. Külföldön diplomatáink majd Magyarország érdekeit képviselik, nem maradnak érdekképviselet nélkül a határokon túl él? magyarjaink sem, mint ahogy ez történt a ,,kócos asszony" idejében. Talán lesznek újra honvédeink, akik képesek megvédeni hazánkat, és lesz becsületére kényes katonai vezérkarunk, amely nem válik hírhedtté a korrupciótól. Nekik már nem kell szégyenkezniük az örökké vidám, akadozó nyelv? Szekeres miatt. Valószín?síthet?, hogy ha fent jó lesz, s a rend és a tisztesség válik iránymutatóvá, nem pedig enyves kez? libások döntik el az ország sorsát, akkor lent, az úgynevezett köznép körében is javulni fog a morál, a nem csak a maguk gyarapodása iránti elkötelezettség.

Mit mondjak, nagy a várakozás. A gy?ztesre most legalábbis nagy bizakodással tekintenek. Persze, amikor az el?z? két választáson vesztesként került ki a polgári oldal, akkor természetszer?en mindig egy embert tartottak vesztesnek. ? volt az oka mindennek, a nem jó taktikus, a bukás okozója. Most, hogy gy?ztünk, sokan

természetesnek vélik, hogy a gy?zelmet nem egy embernek köszönhetjük. Hirtelen több gazdája lett a gy?zelemnek. Emberi gyarlóság, de el lehet fogadni ezt az érvelést is. Azt azonban kevésbé, hogy újabban egyre több olyan ember is megfordul a gy?ztesek háza táján, aki el?z?leg dühödten támadta a jobboldalt, hátat fordított a Fidesznek, most viszont felfedezte magában a fideszest, ellentételként persze pozíciót, kedvezményeket várva.

Nos, nem lesz könny? a hosszúnak tervezett hatalomgyakorlás els? id?szaka. Ugyanis az elkövetkezend? évek eredménye az els? hónapok meghatározó döntéseit?l függ majd. Nem lesz egyszer? jöv?t építeni a széls?ségekbe hajló ellenzék mellett, amely els?sorban ellendrukker lesz – nem egy pártszövetség ellendrukkere, hanem az ország ellenfele. Nem is lehet várni t?lük az eddigi kormányzásuk alapján többet. Most ?k merülnek alá.

De nem fognak dekkolni, mert ott lesznek mindenhol, különböz? köpönyegekben, arcokban, ahol akadályt lehet gördíteni a fejl?dés elé. Ott fognak lihegni, intrikálni gyurcsányék, pet?ivánék, kunczéék, magyarbálinték, weyerbéláék és lendvaiék (Ildikó és Pál), ahol csak Magyarországnak ártani tudnak, bel- és külföldön egyaránt. Illúzió velük, a gy?löletkelt?kkel a kiegyezés. Ahhoz más és új szerepl?k kellenek az ellenoldalnak.

Hátra lehet d?lni a fotelban a gy?ztesek elégedett mosolyával? Nem, egyáltalán nem. A munka csak most kezd?dik igazán. Nemcsak az országot kell újjáépíteni, hanem az írástudóknak, az újságíróknak is van munkájuk. A közgondolkodásba befészkelt erkölcsi, kulturális szennyet is el kell takarítani. Eljött a tisztázás, a tisztánlátás, a dolgok, az ügyek tisztába rakásának ideje. Ez lesz a mi dolgunk, a zavaros gondolatokat elutasítani, majd a jót rendszerbe szedni.

Megállapíthatjuk, hogy a nemzet többsége nem egyszer?en a jobboldalon áll, hanem a jó oldalon. Maradjunk is ott.
Stefka István , magyarhirlap.hu

Ajánló